

Brüsszel, 2022.4.27.
COM(2022) 655 final

2022/0131 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (átdolgozás)

{SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 655 final} - {SWD(2022) 656 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

E javaslat célja a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló 2011/98/EU irányelv¹ (a továbbiakban: az összevont engedélyről szóló irányelv) módosítása. Ez a javaslat az új migrációs és menekültügyi paktumról² (a továbbiakban: a paktum) szóló, 2020. szeptember 23-án elfogadott bizottsági közlemény utókövetéseként javasolt, a képzett és tehetséges munkavállalókra vonatkozó intézkedéscsomag részét képezi, amely hangsúlyozta, hogy az EU-ban szükséges képzett és tehetséges munkavállalók idevonzására irányuló átfogó célból foglalkozni kell a jogszerű migrációra vonatkozó uniós politika főbb hiányosságaival. Az összevont engedélyről szóló irányelv átdolgozása ezen intézkedések részét képezi. A paktumban foglaltak szerint célja, hogy „megvizsgálják, hogy miként lehetne egyszerűsíteni és egyértelművé tenni a jogszabályok hatályát”. A csomag magában foglalja továbbá a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekről szóló 2003/109/EK irányelv³ átdolgozását és egy kísérő közleményt, amely új megközelítést határoz meg a jogszerű migrációra vonatkozó ambiciózus és fenntartható uniós politika tekintetében, amely gazdaságainkba vonzza a tehetségeket, és biztonságos csatornákat alakít ki az Európába való eljutáshoz⁴.

A migránsok túlnyomó többsége jogszerűen érkezik Európába. 2019-ben az uniós tagállamok több mint hárommillió első tartózkodási engedélyt adtak ki harmadik országbeli állampolgárok számára, amelyből több mint egymillió foglalkoztatási célú volt.

2019-ben⁵ a tagállamok 2 984 261 összevont engedélyre vonatkozó határozatról⁶ számoltak be, amelyek közül 1 212 952 első engedély kiadására vonatkozott. A többi határozat engedély megújítására vagy módosítására irányult. A 2019-ben kiadott összes engedélyből a rendelkezésre álló statisztikák⁷ alapján 1 172 028 (39 %) díjazás ellenében végzett tevékenységekre, 928 483 (31 %) családi okokból, 395 428 (13 %) oktatásra és képzésre, valamint 368 509 (12 %) egyéb okokból került kiadásra.

Az összevont engedélyről szóló irányelv fő célkitűzése a kombinált munkavállalási és tartózkodási engedélyre vonatkozó összevont kérelmezési eljárás létrehozása, valamint az összevont engedélyt kiállító tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódon alapuló közös jogok biztosítása a jogosult harmadik országbeli állampolgárok számára. Amint azonban már

---

¹ HL L 343., 2011.12.23., 1. o.

² [COM/2020/609 final](#)

³ COM/2022/650.

⁴ COM/2022/657.

⁵ Forrás: Eurostat ([migr_ressing](#)).

⁶ Ami a statisztikai adatszolgáltatást illeti, az összevont engedély alatt olyan tartózkodási engedély értendő, amely magában foglalja mind a munkavállalás céljából tartózkodókat, mind azokat, akik egyéb okokból utazhattak be, de munkavállalási joggal rendelkeznek. Az „összevont engedély” statisztikai meghatározása megfelel a 2011/98/EU irányelv 2. cikke c) pontjának.

⁷ Az engedély kiadásának oka a 2019-ben kiadott összes összevont engedély mintegy 4 %-a esetében nem áll rendelkezésre. Tekintettel a migrációs áramlásokban a Covid19-világjárvány miatt 2020-ban bekövetkezett változásokra, az elemzésben a 2019. évi statisztikákat használtuk fel.

a jogszerű migrációra vonatkozó 2019. évi célravezetőségi vizsgálat és a végrehajtási jelentés is kiemelte, néhány lezáratlan kérdés továbbra is aláássa a célkitűzések teljes körű elérését.

A javaslat célja a kérelmezési eljárás észszerűsítése és hatékonyabbá tétele. Jelenleg a kérelmezési eljárások teljes időtartama⁸ visszatartja a munkáltatókat a nemzetközi munkaerőfelvételtől. Ennek az időtartamnak a lerövidítése várhatóan hozzájárul majd az EU vonzerejének növeléséhez és az uniós munkaerőhiány kezeléséhez. A javaslat új követelményeket is tartalmaz a harmadik országok állampolgáira vonatkozó biztosítékok és az uniós polgárokéval megegyező egyenlő bánásmód megerősítésére, valamint a munkaerő-kizsákmányolással szembeni védelmük javítására. Ez megkönnyíti a munkaerőpiaci kereslet és kínálat összehangolását, és csökkenti a munkaerő-kizsákmányolással szembeni kiszolgáltatottságot.

Az irányelv alkalmazásának tíz éve alatt a Bizottsághoz számos panasz érkezett az irányelv tagállamok általi végrehajtásával kapcsolatban (különösen az összevont engedély kiadására vonatkozó jogszabályi határidők be nem tartása vagy a szociális biztonsággal kapcsolatos kérdések tekintetében). Egyes panaszok nyomán kötelezettségszegési eljárásra került sor. Az irányelv 2019-ben lezárult, a jogszerű migrációra vonatkozó célravezetőségi vizsgálat⁹ (a továbbiakban: célravezetőségi vizsgálat) keretében végzett értékelése és a szintén 2019-ben elfogadott végrehajtási jelentés¹⁰ számos személyi és anyagi hiányosságot, következetlenséget és hibát állapított meg, az irányelv tagállamok általi alkalmazása során felmerült gyakorlati problémákkal együtt. Konkrétan a célravezetőségi vizsgálat következtetései azt az ajánlást tartalmzták, hogy „vizsgálják meg az azonosított következetlenségek, hiányosságok és egyéb hibák kezelésére irányuló jogalkotási intézkedések előterjesztését az uniós jogszabályok egyszerűsítése, észszerűsítése, kiegészítése és általános javítása érdekében”.

Az Európai Parlament a legális munkaerő-migráció új lehetőségeiről szóló, 2021. május 21-i állásfoglalásában¹¹ üdvözölte az összevont engedélyről szóló irányelv Bizottság által tervezett felülvizsgálatát, és azt javasolta, hogy „a munkavállalók szélesebb kategóriájának elérése érdekében bővítsék ki az irányelv hatályát és alkalmazását”.

1.2. Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Ez a javaslat összhangban van a 2020. szeptember 23-án elfogadott új migrációs és menekültügyi paktumról szóló bizottsági közleménnyel¹², amely hangsúlyozta, hogy az EU-ban szükséges képzett és tehetséges munkavállalók idevonzására irányuló átfogó célkitűzésre válaszul foglalkozni kell a jogszerű migrációra vonatkozó uniós politika főbb hiányosságaival.

Ez a javaslat kiegészíti a jogszerű migráció területén elfogadott alábbi egyéb uniós eszközöket, különösen azokat az irányelveket, amelyek a tartózkodási jogállásokat szabályozzák: a magasan képzett munkavállalókról szóló 2009/50/EK kékkártya-irányelvet¹³,

⁸ A célravezetőségi vizsgálat gyakorlati alkalmazásra vonatkozó tanulmánya azt mutatja, hogy a vízumkérelem benyújtásához szükséges idő időnként jelentősen, egyes esetekben akár 3 hónappal is meghosszabbítja a teljes eljárást.

⁹ Lásd a célravezetőségi vizsgálat vezetői összefoglalóját a 7. mellékletben és a teljes jelentést: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=HU

¹⁰ Az Európai Parlament 2021. május 20-i állásfoglalása a legális munkaerő-migráció új lehetőségeiről (2020/2010(INI)).

¹¹ COM/2020/609 final

¹² Amelyet a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való beutazásának és tartózkodásának feltételeiről és a 2009/50/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. október 20-i (EU) 2021/1883 tanácsi irányelv módosított (HL L 382., 2021.10.28., 1. o.).

a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekről szóló 2003/109/EK irányelvet¹⁴, a hallgatókról és kutatókról szóló (EU) 2016/801 irányelvet¹⁵, a családegyesítésről szóló 2003/86/EK irányelvet¹⁶ (a továbbiakban: a jogszerű migrációról szóló irányelvek), valamint a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére vonatkozó szabályokról szóló 2011/95/EU irányelvet¹⁷.

Ez a javaslat összhangban van 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó, az integrációról és a befogadásról szóló cselekvési tervvel¹⁸, amely közös szakpolitikai keretet biztosít, hogy támpontul szolgáljon a tagállamoknak a harmadik országbeli állampolgárokra és migráns háttérrel rendelkező személyekre, köztük a huzamos uniós tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekre vonatkozó nemzeti integrációs politikák továbbfejlesztéséhez és megerősítéséhez.

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Ez a javaslat támogatja az „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés – a jövő generációért” című, 2020. május 27-i bizottsági közlemény célkitűzéseit, amely kijelöli az Unió útját egy zöldebb, digitális és ellenállóképesebb gazdaság és társadalom helyreállítása felé. A készségek, a tudás és a kompetenciák fejlesztése és az új követelményekhez való igazítása ennek kulcsfontosságú része. Az összevont engedélyre irányuló kérelmezési eljárás és az egyenlő bánásmódhoz való jog javítását célzó intézkedéseket ebben a tágabb összefüggésben kell szemlélni.

A javaslat összhangban van az európai készségfejlesztési programmal¹⁹ is, amely a jogszerű migráció tekintetében a tehetséges munkaerő jobb bevonására és megtartására irányuló, stratégiaibb jellegű megközelítést sürgetett. Ehhez a munkaerő-kereslet és -kínálat jobb megfeleltetésére és egyértelmű bevándorlási eljárásokra van szükség, valamint nagyobb hatékonysággal kell elismerni a harmadik országbeli állampolgárok kompetenciáit az uniós munkaerőpiacon.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. Jogalap

A javaslat jogalapja az EUMSZ 79. cikkének (2) bekezdése, amely felhatalmazza az Európai Parlamentet és a Tanácsot arra, hogy rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapítson meg a következőkre vonatkozóan: a) a beutazás és a tartózkodás feltételei, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok és a hosszú távú tartózkodási engedélyek

¹⁴ A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.). A huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekről szóló irányelv átdolgozása szintén a képzett és tehetséges munkavállalókra vonatkozó csomag részét képezi, lásd (COM).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseriprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről (HL L 132., 2016.5.21., 21. o.).

¹⁶ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (átdolgozás) (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 274 final.

tagállamok által történő kiadására vonatkozó szabályok, valamint b) a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározása, ideértve a más tagállamokban való szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is.

2.2. Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A szubszidiaritás elve alkalmazandó, mivel ez a terület megosztott hatáskörbe tartozik²⁰. Az összevont engedélyről szóló első javaslatához (COM(2007) 638 végleges) 2007-ben végzett hatásvizsgálat során szubszidiaritási ellenőrzésre került sor. A jogszerű migrációra vonatkozó közös uniós keretre az EU-n belüli határellenőrzés eltörlése és a schengeni térség létrehozása miatt van szükség.

A célravezetőségi vizsgálat kimutatta, hogy a jogszerű migrációról szóló irányelvek, beleértve az összevont engedélyről szóló irányelvet is, számos olyan pozitív hatással jártak, amelyeket a tagállamok önállóan nem tudtak volna elérni. Ilyen például a feltételek, eljárások és jogok bizonyos fokú harmonizációja, ami elősegíti a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtését, az egyszerűsített igazgatási eljárások, a nagyobb jogbiztonság és kiszámíthatóság a harmadik országbeli állampolgárok, a munkáltatók és a közigazgatási szervek számára, a harmadik országbeli állampolgárokat megillető jogok (különösen a több fontos területen, például a munkafeltételek, az oktatásban és képzésben való részvétel, a szociális ellátásra való jogosultság, valamint az eljárási jogok tekintetében az állampolgárokkal egyenlő bánásmódhoz való jog) jobb elismerése, és az EU-n belüli jobb mobilitás.

Az összevont engedélyről szóló irányelv átdolgozásának célja az eljárás további egyszerűsítése, valamint az EU-ban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli munkavállalók egyenlő bánásmódhoz való jogának és védelmének fokozása. Különösen az uniós szinten egyszerűsített és lerövidített eljárások lesznek előnyösek mind a harmadik országbeli állampolgárok, mind potenciális munkáltatóik számára. Uniós-szerte, míg az erősebb jogok hozzá fognak járulni ahhoz, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak a harmadik országbeli munkavállalók számára a különböző tagállamokban, és csökkentsék a szociális dömping kockázatát. Az irányelv végrehajtásában létező különbségek azt mutatják, hogy ha a tagállamok egyedül lépnek fel, felmerül annak a kockázata, hogy a harmadik országok állampolgáraival szemben a különböző tagállamokban alkalmazott eltérő bánásmód továbbra is fennáll, és nem csökken vagy nem tisztázódik. Ez továbbra is versenytorzuláshoz vezethet az egységes piacon belül azon tagállamok között, amelyek több jogot biztosítanak, mint mások, vagy kevésbé nehézkes eljárásokkal rendelkeznek az összevont engedélyek kiadása tekintetében.

2.3. Arányosság

Az összevont engedélyről szóló irányelv e javaslattal bevezetett módosításai korlátozottak és célzottak, és céljuk az irányelv végrehajtása és értékelése során feltárt főbb hiányosságok hatékony orvoslása. A javasolt módosítások azokra az elemekre korlátozódnak, amelyeket a tagállamok önállóan nem tudnak kielégítően megvalósítani, és ahol az érdekelt felek adminisztratív terhei nem lennének aránytalanok az elérendő célokhoz képest, mivel ezek az intézkedések csak a már meglévő eljárásokat frissítenék vagy egészítenék ki.

²⁰

Azonban a jogszerű migráció területén javasolt semmilyen intézkedés „nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy meghatározzák, harmadik országok hány olyan állampolgárát engedik be területükre, akik a harmadik országból azzal a szándékkal érkeznek, hogy önálló vállalkozóként vagy alkalmazottként vállaljanak munkát” (az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdése).

A jogszabályok módosítása miatt a tagállamokra háruló adminisztratív terhek mérsékeltek lennének, mivel az összevont engedélyről szóló irányelv már létezik, és a terheket ellensúlyoznák az előnyök.

A fentiek alapján a javaslat nem lépi túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket.

2.4. A jogi aktus típusának megválasztása

E javaslat célja az irányelv célzott módosításainak előírása, amelyek a feltárt hiányosságok kiküszöbölését hivatottak szolgálni. Mivel a javasolt eszköz az összevont engedélyről szóló irányelv átdolgozására irányul, az azonos típusú jogi eszköz a legmegfelelőbb, amely kötelező minimumszabályokat állapít meg, ugyanakkor biztosítja a tagállamok számára a szükséges rugalmasságot.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

A jogszerű migrációról szóló uniós jogszabályok 2019. március 29-én elfogadott célravezetőségi vizsgálata²¹ a következtelenségek és hiányosságok azonosításával, és a meglévő szabályok észszerűsítésének és egyszerűsítésének lehetséges módjainak keresésével részletes értékelést nyújt annak felmérése céljából, hogy a jogszerű migrációra vonatkozó uniós keret továbbra is megfelel-e a célnak. Az irányelvnek a jogszerű migrációra vonatkozó célravezetőségi vizsgálat keretében végzett értékelése és a szintén 2019-ben elfogadott végrehajtási jelentés²² számos személyi és anyagi hiányosságot, következtelenséget és hibát, valamint az irányelv tagállamok általi alkalmazása során felmerült gyakorlati problémákat állapított meg.

A fentiekben említettek szerint a célravezetőségi vizsgálat következtetései azt az ajánlást tartalmazták, hogy „vizsgálják meg az azonosított következtelenségek, hiányosságok és egyéb hibák kezelésére irányuló jogalkotási intézkedések előterjesztését az uniós jogszabályok egyszerűsítése, észszerűsítése, kiegészítése és általános javítása érdekében”.

Az azonosított fő problémák három terület köré csoportosíthatók:

- (1) az összetett és nem hatékony kérelmezési eljárás, valamint egyes esetekben a nem egyértelmű jogok miatt az eljárások elhúzódnak, és csökkentik az EU vonzerejét a harmadik országbeli állampolgárok számára;
- (2) a migránsok bizonyos kategóriái nem tartoznak sem az irányelv, sem más uniós jogi eszköz hatálya alá;
- (3) a munkavállalókat nem védik kellően a kizsákmányolással szemben.

²¹ SWD(2019) 1055 final.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=HU>

4. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK

A jogszerű migrációra vonatkozó célravezetőségi vizsgálat²³ keretében széles körű konzultációra, többek között nyilvános konzultációra került sor. A Bizottság 2020. szeptember 23. és december 30. között újabb online nyilvános konzultációt tartott a jogszerű migráció jövőjéről az „Ossza meg velünk véleményét!” elnevezésű portálján keresztül²⁴.

2021 első felében célzott konzultációkra került sor, amelyek több technikaibb jellegű kérdésre vártak választ az irányelv átdolgozásával kapcsolatban. E konzultációk egy részét a Bizottság önállóan végezte, mások pedig egy külső vállalkozótól megrendelt tanulmány keretében készültek. A hatásvizsgálat keretében ad hoc felmérések is készültek az Európai Migrációs Hálózat tagjai körében.

A fent említett két nyilvános konzultációra uniós polgároktól, szervezetektől és (az EU területén belül vagy azon kívül tartózkodó) harmadik országbeli állampolgároktól, vállalkozói szövetségektől és szervezetektől, nem kormányzati szervezetektől, tudományos/kutató intézményektől, szakszervezetektől, minisztériumoktól és közszektorbeli intézményektől érkeztek válaszok. A célzott konzultációkon a tagállamok illetékes hatóságai, vállalkozói szövetségek és szervezetek, nem kormányzati szervezetek, tudományos körök, gyakorló jogászok, szellemi műhelyek és közszolgáltató szervezetek vettek részt.

A Bizottság a javaslatban figyelembe vette és kezelte a konzultációk során azonosított főbb problémákat.

4.1. Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

Az irányelv átdolgozására vonatkozó hatásvizsgálatot egy külső vállalkozó által készített tanulmány is alátámasztotta²⁵. Ezenkívül a Bizottság több szakértői csoport véleményét is kikérte az irányelv átdolgozásáról: a migránsok migrációval, menekültüggyel és integrációval kapcsolatos véleményével foglalkozó szakértői csoport 2021. március 2-án, az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózata 2021. március 10-én, a Bizottság gazdasági migrációval foglalkozó informális szakértői csoportja 2021. április 14-én, a jogszerű migrációval foglalkozó szakemberek uniós hálózata pedig 2021. április 29-én nyilvánított véleményt. A Bizottság az Európai Migrációs Hálózat véleményét is kikérte egy ad hoc felmérés keretében²⁶.

4.2. Hatásvizsgálat

A minőségi jogalkotásra irányuló szakpolitikájával összhangban a Bizottság a javaslat előkészítése során hatásvizsgálatot végzett. A hatásvizsgálat három szakpolitikai alternatívát értékelt, eltérő szintű uniós beavatkozással:

1. alternatíva: az irányelv hatékonyságának javítását célzó intézkedések. Ez a szakpolitikai alternatíva olyan új, az irányelv végrehajtásának javítását célzó, nem jogalkotási intézkedéseket foglalna magában, mint például összehasonlító elemzések és célzott

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aai-icf_201806.pdf

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en

²⁵ ICF, Study in support of the Impact Assessment on the revision of Directive 2003/109/EC and Directive 2011/98/EU (A 2003/109/EK és a 2011/98/EU irányelv felülvizsgálatáról szóló hatásvizsgálatokat alátámasztó tanulmány), 2021.

²⁶ EMH (2021) 2021.36. ad hoc felmérés az összevont engedélyről szóló irányelv felülvizsgálatáról szóló hatásvizsgálati tanulmány alátámasztására.

tanulmányok készítése az irányelv végrehajtásának konkrét szempontjairól, valamint az irányelv rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó, nem kötelező erejű iránymutatások kidolgozása az összevont engedélyről szóló irányelvre vonatkozó kézikönyv formájában; az olyan szempontokra vonatkozó ajánlások, amelyek jelenleg nem tartoznak az összevont engedélyezési eljárás alá; és az innovatív projektek népszerűsítése.

2. alternatíva: az irányelv alapvető jogalkotási felülvizsgálata. Ezen szakpolitikai alternatíva célja a kérelmezési eljárás egyszerűsítése és annak tisztázása, hogy a harmadik országbeli munkavállalók mely kategóriái tartoznak az irányelv hatálya alá, valamint a nemzeti joggal összhangban az irányelv hatályának kiterjesztése a védelemben részesülő személyekre is. Ez az alternatíva puha jogi intézkedések (pl. ajánlások) elfogadását is lehetővé tenné az összevont engedélyről szóló irányelvben előírt egyenlő bánásmódhoz való jog végrehajtásának javítása és harmonizálása érdekében.

3. alternatíva: Az irányelv jogalkotási felülvizsgálata a 2. alternatívához hasonlóan, valamint a jogok és a védelem szabályozása. Ez az alternatíva magában foglalná a 2. alternatívában előirányzott jogszabályi módosításokat, továbbá arra irányulna, hogy javítsa és egyértelművé tegye az egyenlő bánásmódhoz való egyes jogokat (lakáshoz jutás, családi ellátások), biztosítsa, hogy az engedély ne csak egyetlen munkáltatóhoz kapcsolódjon, így elkerülhető legyen az engedély túlzottan gyakori módosítása, és hogy jogalkotási intézkedések révén javuljon a munkaerő-kizsákmányolással szembeni védelem.

A társadalmi és gazdasági hatások, a szakpolitikai alternatívák eredményessége és hatékonysága, valamint a politikai megvalósíthatóságuk és az érdekelt felek általi elfogadottságuk értékelése alapján az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva a **3. alternatíva**.

A 3. alternatíva számos olyan szakpolitikai intézkedést tartalmaz, amelyek orvosolnák az irányelv meglévő hiányosságait, tovább egyszerűsítenek és észszerűsítenek az összevont kérelmezési eljárást, megerősítenek az egyenlő bánásmódhoz való jogokat, és tovább javítanák az irányelvnek a legális migrációra vonatkozó tágabb uniós joggal való koherenciáját azáltal, hogy tisztázzák a harmadik országbeli munkavállalóknak az irányelv hatálya alá nem tartozó kategóriáit. Emellett a 3. alternatíva kiterjeszti az irányelv személyi hatályát a nemzeti jog alapján védelemben részesülő azon személyekre, akikre jelenleg nem terjednek ki teljes mértékben az egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezések, továbbá kibővíti az irányelv tárgyi hatályát annak érdekében, hogy a munkaügyi ellenőrzésekre, a nyomon követésre és az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén a munkáltatókkal szembeni szankciókra vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazzon.

A hatásvizsgálat kimutatta, hogy a 3. alternatíva rendkívül hatékony lesz a célkitűzések elérése és az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során kifejtett vélemények nagy részének összeegyeztetése szempontjából. A 3. alternatíva emellett társadalmi előnyökkel is járhat, mivel a nemzeti joggal összhangban védelmet élvező személyeknek az irányelv hatálya alá vonása megerősített jogokat biztosítana számukra. Ezek a harmadik országbeli állampolgárok jelenleg ugyanis nem vagy csak bizonyos mértékben részesülnek egyenlő bánásmódban. Hozzájárulna továbbá az irányelv hatálya alá tartozó valamennyi harmadik országbeli munkavállaló kizsákmányolással szembeni védelmének megerősítéséhez. Ezért a 3. alternatíva megfelelő egyensúlyt teremt az irányelv személyi és tárgyi hatályának kiterjesztése és a további egyszerűsítés között.

Ezenkívül az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva lenne a legmegfelelőbb válasz a célravezetőségi vizsgálat ajánlásaira és a Bizottság új migrációs és menekültügyi paktumában meghatározott szakpolitikai célkitűzésekre. Emellett koherenciát biztosítana az Európai Unió

Bíróságának ítélkezési gyakorlatával²⁷. Bár a Bizottság a paktumban bejelentette, hogy az irányelv felülvizsgálata során meg fogják vizsgálni, hogy miként lehetne egyszerűsíteni és egyértelművé tenni a jogszabályok hatályát, beleértve az alacsony és középszintű képzettséggel rendelkező munkavállalók beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételeket is, a hatásvizsgálati folyamat korai szakaszában elutasították annak lehetőségét, hogy ezeket a feltételeket beépítsék.

Ezen túlmenően az irányelv hatálya az összevont engedélyezési eljárás és a kapcsolódó jogok tekintetében már valamennyi harmadik országbeli állampolgárra kiterjed, tekintet nélkül készségeik szintjére. A megkérdezett érdekelt felek többsége kétségét fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy szükséges-e szabályozni az alacsony és középszintű képzettséggel rendelkező munkavállalók befogadásának feltételeit, mivel véleményük szerint a nemzeti jogszabályok és az összevont engedélyezési eljárás megfelelően kezeli ezeket. A szakértők kifejtették továbbá azon nézetüket, hogy mivel az irányelv horizontális „eljárási” irányelv, ezért az nem a megfelelő jogi eszköz arra, hogy befogadási feltételeket vezessen be kizárólag a munkavállalók meghatározott kategóriáira vonatkozóan.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület véleménye

2021. szeptember 22-én a hatásvizsgálatot benyújtották a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek, amely 2021. október 20-án ülést tartott. A Testület 2021. október 25-én fenntartások mellett kedvező véleményt fogalmazott meg. A Testület rámutatott a hatásvizsgálat számos olyan szempontjára, amellyel foglalkozni kell. Konkrétan a Testület további pontosítást kért a kezdeményezés szűk hatályával kapcsolatban, ami megalapozatlan várakozásokat ébreszthet a javasolt intézkedések várható hatásával kapcsolatban. A Testület emellett részletesebb tájékoztatást kért a szakpolitikai alternatívák közötti lényegi különbségekről, és alaposabb elemzést arról, hogy a javasolt intézkedések tekintetében lehetséges-e alternatív megközelítés. A Testület annak tisztázását is kérte, hogy a javasolt intézkedések hogyan érintenék a tagállamok nemzeti munkaerőpiacait és közigazgatási rendszereit.

Ezekkel és a Testület egyéb részletes észrevételeivel a hatásvizsgálat végleges változata foglalkozott, amely például a javasolt célzott intézkedések által az uniós munkaerőpiac egészének vonzerejére, valamint a tagállamok hazai munkaerőpiacaira és közigazgatási rendszereire gyakorolt lehetséges hatások alaposabb bemutatását is tartalmazza. A szakpolitikai alternatívákat felülvizsgálták annak érdekében, hogy azok megfeleljenek a problémameghatározásban azonosított tematikus területeknek. Az alábbi irányelvjavaslat a Testület észrevételeit is figyelembe vette.

4.3. Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

E javaslat célja, hogy egyszerűsítse a kérelmezési eljárást azáltal, hogy lehetővé teszi a kérelmeknek mind a fogadó tagállamban, mind pedig egy harmadik országból történő benyújtását, valamint megállapítsa, hogy az irányelvben meghatározott négy hónapos határidő a 4. cikk (3) bekezdésében említett szükséges vízum kiadását, valamint az illetékes hatóságok számára a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez szükséges időt foglalja magában. A javasolt módosítások alapján az összevont engedély feljogosítaná a harmadik országbeli állampolgárt arra, hogy az engedély érvényességi ideje alatt munkáltatót váltson, ami hozzájárulna az adminisztratív terhek csökkentéséhez is azáltal, hogy a foglalkoztatás megváltozása esetén korlátozná az ismételt kérelmek szükségességét. A javaslat célja továbbá, hogy erősítsen az

---

²⁷ A Bíróság 2020. november 25-i ítélete, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) kontra WS, C-302/19.

egyenlő bánásmódhoz való egyes jogokat, és tisztázza, hogy a harmadik országbeli munkavállalók mely kategóriái tartoznak az irányelv hatálya alá. Emellett a javaslat kiterjeszti az irányelv hatályát a nemzeti joggal összhangban védelemben részesülő személyekre, és a panasztétel megkönnyítésére, a nyomon követésre és a szankciókra vonatkozó rendelkezések bevezetésével fokozza a harmadik országbeli munkavállalók védelmét. A javaslat új rendelkezéseket vezet be annak érdekében, hogy javítsa azon harmadik országbeli munkavállalók védelmét, akiket a tartózkodási engedély elvesztésétől való félelmük visszatartja attól, hogy panaszt tegyenek munkáltatójuk ellen, azáltal, hogy biztosítja, hogy a harmadik országbeli állampolgár a munkanélkülivé válást követően legalább három hónapig jogszerűen tartózkodhasson a tagállamban.

Ez a javaslat szerepel a Bizottság 2021. évi munkaprogramjának II. mellékletében²⁸, ezért a Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) része. A jövőállásági platform emellett véleményt adott ki arról, hogy miként lehetne egyszerűsíteni és csökkenteni a szükségtelen terheket, többek között a meglévő uniós jogszabályok digitalizáció révén történő korszerűsítése révén, amit a javaslat is tükröz. E véleményt 2021. december 10-én fogadták el. A platform a következő két ajánlást fogalmazta meg:

1. javaslat: Az összevont engedély iránti kérelem és a vízumkérelmek észszerűsítése és digitalizációja a kérelmezőkre és a hatóságokra háruló adminisztratív terhek és költségek csökkentése érdekében.

2. javaslat: A munkáltatóváltásra vonatkozó eljárások egyszerűsítése és a munkavállalók felelősségvállalásának növelése konkrét előnyökkel fog járni a nemzeti közigazgatások és a kérelmezők számára.

Ezeket a javaslatokat alapulnak az alábbiak:

A 4. cikk, amely rögzíti, hogy a tagállamoknak lehetővé kell tenniük, hogy összevont engedély iránti kérelmet mind a rendeltetési hely szerinti tagállamban, mind pedig egy harmadik országból be lehessen nyújtani, és előírja a tagállamok számára a szükséges vízum kiadását, amennyiben az uniós vagy nemzeti jogszabályokban meghatározott követelmények teljesülnek.

Az 5. cikk, amely megállapítja, hogy az irányelvben rögzített 4 hónapos határidő a 4. cikk (3) bekezdésében említett szükséges vízum kiadására vonatkozik. E határidőnek azt az időt is magában kell foglalnia, amelyre az illetékes hatóságoknak az összevont engedélyről szóló határozat meghozatala előtt a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez szükségük van.

A 11. cikk, amely előírja, hogy az összevont engedély nem vonható vissza, amennyiben birtokosa munkanélkülivé válik. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük a harmadik országbeli állampolgár számára, hogy az engedély érvényességi ideje alatt legalább három hónapig a területükön tartózkodjon.

A platform első javaslata a tartózkodási és munkavállalási engedélyek kiadása iránti kérelmek benyújtásának digitalizációjával is foglalkozik. A jelenlegi javaslat nem kezeli ezt az összetett szempontot, hanem az eljárások észszerűsítésére és egyszerűsítésére összpontosít. A digitalizáció azonban felgyorsíthatja a kérelmek feldolgozását, és ezáltal csökkentheti a kérelmezők és a munkáltatók költségeit. Lehetővé tenné továbbá a munkaközvetítést, és csökkentené a be nem jelentett munkavégzés kockázatát. A Bizottság ezért ebben az összefüggésben a schengeni vízumok digitalizálásával kapcsolatos tapasztalatokat fogja követni, és megfelelő hálózatain belül technikai munkát fog végezni annak érdekében, hogy

28

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_en.pdf

megvitassa a digitalizáció kínálta lehetőségeket, és tovább vizsgálja annak előnyeit és hatásait.

REFIT költségmegtakarítás – előnyben részesített alternatíva		
Leírás	Összeg	Megjegyzések
Költségmegtakarítás a kérelmezéshez kapcsolódó alacsonyabb költségek miatt	Évente legfeljebb 11,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
	Évente legfeljebb 3,0 millió (tíz éves időszakra)	Munkáltatók
Költségmegtakarítás a kérelmek feldolgozására fordított kevesebb idő miatt	89,0 millió EUR – 278,0 millió EUR évente (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
	22,0 millió EUR – 70,0 millió EUR évente	Munkáltatók ²⁹
	200 000 EUR – 4,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Nemzeti hatóságok ³⁰ .
Költségmegtakarítás az alacsonyabb utazási költségek miatt	Évente legfeljebb 137,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
Költségmegtakarítás (alacsonyabb köztes díjak)	Évente legfeljebb 106,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
	Évente legfeljebb 25,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
Költségmegtakarítás (a kérelmezéssel kapcsolatos egyéb díjak csökkentése – például tanúsítási díjak, dokumentumok fordítása stb.)	Évente legfeljebb 14,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok
	Évente legfeljebb 4,0 millió EUR (tíz éves időszakra)	Harmadik országbeli állampolgárok

²⁹ Az így kapott széles sávot az előnyben részesített alternatívához kapcsolódó szakpolitikai fellépések/intézkedések becsült költségmegtakarítási mértéke közötti különbségek indokolják (amelyeket részben az ezen intézkedésekben érintett kérelmezők/kérelmek számával kapcsolatos eltérő feltételezések indokolnak).

³⁰ Közép- és hosszú távon az adminisztratív terhek csökkenésére / költségmegtakarításokra lehet számítani, ahogy az egyszerűsített kérelmezési eljárás előnyei kezdenek megmutatkozni – a megtakarítások a kérelmek feldolgozásához szükséges erőforrások (személyzet és idő) csökkenéséből fognak származni, amelyeket így hatékonyabban lehet felhasználni a szervezeteknél.

4.4. Alapjogok

Ez a javaslat összhangban van az Alapjogi Chartával, és továbbfejleszti az abban rögzített egyes jogokat. Különösen az alábbi konkrét alapvető jogok megerősítéséhez járul hozzá: a rabszolgaság és a kényszermunka tilalma (5. cikk); a tulajdonhoz való jog (17. cikk); egyenlőség (20. cikk); tisztességes és igazságos munkafeltételek (31. cikk); a család és a munka (33. cikk), valamint a szociális biztonság és szociális segítségnyújtás (34. cikk).

5. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

Ennek a jogalkotási javaslatnak nincs az uniós költségvetésre gyakorolt hatása.

6. EGYÉB ELEMEK

6.1. Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A Bizottság ellenőrizni fogja a helyes és hatékony átültetést a részt vevő tagállamok nemzeti jogába. A Bizottság a végrehajtási szakasz folyamán rendszeresen szervez majd kapcsolattartó bizottsági üléseket valamennyi tagállam részvételével, hogy megvitassák és tisztázzák az átültetési időszakban esetlegesen felmerülő kérdéseket. A Bizottság rendszeres időközönként jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli az összevont engedélyről szóló irányelv végrehajtását, működését és hatását.

A Bizottság úgy követi nyomon az összevont engedélyről szóló irányelv alkalmazását, hogy könnyen hozzáférhető, elfogadott és hiteles adatforrásokon alapuló releváns és mérhető mutatók segítségével ellenőrzi a fő szakpolitikai célkitűzések teljesülését. A javasolt átdolgozott irányelv kötelezővé teszi több információ típus közlését, hogy javítsa az adatszolgáltatás időszerűségét és megbízhatóságát. A lehető legnagyobb mértékben továbbra is az Eurostat és a tagállamok hivatalos statisztikáit fogjuk felhasználni a kiadott összevont engedélyek számának nyomon követésére, míg a meglévő uniós ügynökségek és hálózatok – például az Alapjogi Ügynökség és az Európai Migrációs Hálózat – pontos kutatásokat végezhetnek az összevont engedélyhez kapcsolódó témákban. A Bizottság a továbbiakban is igénybe fogja venni azon meglévő szakértői csoportok közreműködését, amelyek hozzájárultak a hatásvizsgálathoz.

6.2. Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)

A javasolt átdolgozott irányelv szélesebb személyi hatállyal rendelkezik a hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok tekintetében. A javaslat a hatályos 2011/98/EU irányelvhez képest nagyobb számban tartalmaz jogi kötelezettségeket. Emellett a javaslat olyan rendelkezéseket is tartalmaz, amelyekre a jelenlegi jogi keret még nem terjed ki kötelező jelleggel. Ezért a tagállamoknak magyarázó dokumentumokat – többek között a nemzeti rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató megfelelési táblázatot – kell benyújtaniuk az átültető intézkedésekről szóló értesítéshez annak biztosítása érdekében, hogy egyértelműen azonosíthatók legyenek azok az átültető intézkedések, amelyekkel a tagállamok a meglévő jogszabályokat kiegészítették.

6.3. A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

I. FEJEZET – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1–3. cikk

Ez a fejezet meghatározza a javaslat tárgyát, fogalmait és hatályát. A javaslat bevezeti a munkáltató fogalmát, amely magában foglalja a munkaközvetítőket vagy munkaerő-kölcsönzőket a jogbiztonság növelése és a harmadik országbeli munkavállalók védelmének megerősítése érdekében.

Az átdolgozásra irányuló javaslatban szereplő több módosítás célja a 2011/98/EU irányelv hatályának pontosítása, különös tekintettel az irányelv hatálya alóli, a 3. cikk (2) bekezdésében kimerítő jelleggel meghatározott kivételekre. A kiküldött munkavállalók tekintetében az 1996/71/EK tanácsi irányelvre történő hivatkozás került bevezetésre. A más tagállamból kiküldött harmadik országbeli munkavállalók nem tartoznak a rendelet hatálya alá, mivel nem minősülnek azon tagállam munkaerőpiaca részének, amelybe kiküldték őket. Ezenkívül az irányelv hatálybalépése után elfogadott irányelvekre³¹ – például a vállalaton belül áthelyezett személyekről szóló irányelv és az idénymunkásokról szóló irányelvre³² – történő hivatkozásokkal egészült ki a javaslat. Csak az e két irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli munkavállalók nem tartoznak a 2011/98/EU irányelv hatálya alá. A jelenlegi 3. cikk (2) bekezdésének h) pontja kizárja a hatály alól azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akik valamely tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek. Jelenleg nem egyértelmű, hogy az említett harmadik országbeli állampolgárok – amennyiben munkavállalásra jogosultak – a II. fejezet szerinti eljárás és a III. fejezet egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak-e. Ezért javasoljuk a harmadik országbeli állampolgárok e kategóriájának az irányelv hatálya alá vonását a 3. cikk (2) bekezdése h) pontjának hatályon kívül helyezésével.

II. FEJEZET – Összevont kérelmezési eljárás és összevont engedély

4. cikk– Összevont kérelmezési eljárás

Az irányelv 4. cikke az összevont kérelmezési eljárás kulcsfontosságú szempontjait szabályozza.

A 4. cikk (1) bekezdésével összhangban az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelmet összevont kérelmezési eljárás útján kell benyújtani. Jelenleg, amennyiben a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak kell benyújtania, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a kérelmet harmadik országból is benyújthassák, vagy – amennyiben a nemzeti jog ezt megengedi – annak a tagállamnak a területén, amelyben a harmadik országbeli állampolgár jogszerűen tartózkodik. Az eljárás kérelmező számára történő megkönnyítése érdekében az átdolgozott irányelvre irányuló javaslat előírja, hogy a tagállamoknak lehetővé kell tenniük az összevont engedély iránti kérelem benyújtását mind a rendeltetési hely szerinti tagállamban, mind pedig egy harmadik országból.

---

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/98/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (HL L 343., 2011.12.23., 1. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.). Az Európai Parlament és a Tanács 2014/36/EU irányelve (2014. február 26.) a harmadik országbeli állampolgárok idénymunkásként való munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 94., 2014.3.28., 375. o.)

A jelenleg hatályos 4. cikk (3) bekezdése értelmében az összevont kérelmezési eljárás nem érinti az első beutazáshoz esetlegesen szükséges vízumeljárást. A legális migrációról szóló egyéb irányelvekhez való igazodás érdekében az átdolgozásra irányuló javaslat előírja a tagállamok számára, hogy adják ki a szükséges vízumot, amennyiben az összevont engedély kiadására és a vízumra vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabályokban meghatározott követelmények teljesülnek. E módosítás célja annak elkerülése, hogy a beutazóvízum kiadását elutasítsák vagy késleltessék, ha az összevont engedély kiadására vonatkozó követelmények teljesülnek.

5. cikk – Illetékes hatóság

Az 5. cikk számos eljárási biztosítékot ír elő a kérelmezési eljárás és az összevont engedélyről szóló határozat meghozatala során. A hatályos rendelkezésekkel összhangban, amennyiben az összevont engedély iránti kérelmeket csak a célország uniós tagállamban lehet benyújtani, az első beutazóvízum megszerzésére irányuló eljárás jelentősen meghosszabbíthatja a teljes eljárás időtartamát. Az átdolgozott irányelvre irányuló javaslat megállapítja, hogy az irányelvben rögzített 4 hónapos határidő a 4. cikk (3) bekezdésében említett szükséges vízum kiadását is magában foglalja. E határidőnek azt az időt is magában kell foglalnia, amelyre az illetékes hatóságoknak az összevont engedélyről szóló határozat meghozatala előtt a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez szükségük van.

A 6. és 7. cikk szabályozza az összevont engedély és a munkavállalástól eltérő célra kiadott tartózkodási engedélyek alaki követelményeit. A 2011/98/EU irányelvhez képest nem kerül sor módosításra.

A 8. cikk rendelkezik az engedély kérelmezője számára biztosított bizonyos eljárási garanciákról, nevezetesen az engedély kiállítására, módosítására vagy megújítására irányuló kérelmet elutasító határozatokra vonatkozó írásbeli indokolási kötelezettségről, valamint annak biztosításáról, hogy írásbeli tájékoztatást nyújtanak arról a hatóságról, amelyhez a kérelmező fellebbezést nyújthat be, valamint a határidőkről. A 2011/98/EU irányelvhez képest nem kerül sor módosításra.

9. cikk – Az információkhoz való hozzáférés

A 9. cikk előírja a tagállamok számára, hogy kérelemre megfelelő tájékoztatást nyújtsanak a harmadik országbeli állampolgárnak és jövőbeli munkáltatójának a kérelem hiánytalan benyújtásához szükséges dokumentumokról. Az átdolgozásra irányuló javaslat bevezet egy rendelkezést, amely részletesebben szabályozza az illetékes hatóság által szolgáltatandó információkat, beleértve a harmadik országbeli állampolgárok jogaira, kötelezettségeire és eljárási biztosítékaira vonatkozó információkat is.

10. cikk – Díjak

A 10. cikk lehetővé teszi, hogy tagállamok a kérelmezőknek adott esetben díjakat számíthassanak fel a kérelmek feldolgozásáért. Az átdolgozás előírja a tagállamok számára, hogy olyan díjakat állapítsanak meg, amelyek arányosak, és az engedélyek feldolgozásához és kiállításához nyújtott szolgáltatásokon alapulnak.

11. cikk – Jogok az összevont engedély alapján

A 11. cikk a)–d) pontja meghatározza az összevont engedély alapján biztosított jogokat: beutazás és tartózkodás, az ország egész területéhez való hozzáférés, az engedélyezett konkrét

foglalkoztatási tevékenység gyakorlásának joga, valamint az engedély birtokosának saját jogairól való tájékoztatáshoz való joga;

Az átdolgozásra irányuló javaslat új rendelkezéseket vezet be (11. cikk (2)–(4) bekezdés), amelyek célja a harmadik országbeli munkavállalók védelmének javítása. A javasolt módosítások alapján az összevont engedély feljogosítaná a harmadik országbeli állampolgárt arra, hogy az engedély érvényességi ideje alatt munkáltatót váltson. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a változástól való értesítést, és a munkáltató személyében bekövetkező változás esetén ellenőrizhessék a munkaerőpiaci helyzetet. A (4) bekezdés beillesztésére annak biztosítása érdekében került sor, hogy azok a tagállamok, amelyek a munkahely elvesztését követően visszavonják az összevont engedélyt, lehetővé tegyék a harmadik országokbeli munkavállalók számára, hogy az engedély érvényességi ideje alatt legalább három hónapig a területükön maradjanak, amennyiben az összevont engedély birtokosa elveszíti munkahelyét.

12. cikk – Egyenlő bánásmód

A 2011/98/EU irányelv 12. cikke értelmében az összevont engedély birtokosai számos területen – többek között a munkafeltételek, az egyesülés szabadsága, a szociális ellátások, az oktatás és képzés, a tudományos és szakmai képesítések kölcsönös elismerése, az adókedvezmények, az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint a foglalkoztatási tanácsadási szolgáltatások terén – az állampolgárokkal egyenlő bánásmódban részesülnek. Ugyanez a cikk azonban bizonyos területeken lehetővé teszi az egyenlő bánásmód korlátozását.

A hatályos 12. cikkben nem egyértelmű az egyenlő bánásmódra való hivatkozás a következő tekintetben: „a lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés a nemzeti jog előírásainak megfelelően, nem érintve a szerződéskötés szabadságát”, valamint a 12. cikk (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontja szerinti kivétellel való kapcsolata (amely lehetővé teszi a tagállamok számára a lakhatáshoz való hozzáférés korlátozását), különösen a tekintetben, hogy az magában foglalja-e a magánlakáshoz való hozzáférést is. A javasolt módosítás egyértelművé teszi, hogy az egyenlő bánásmód a magánlakásokhoz való hozzáférésre vonatkozik, és hogy a tagállamok általi esetleges korlátozások csak a köztulajdonú bérlakásokhoz való hozzáférést érinthetik.

Ezenkívül a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontja egyenlő bánásmódot ír elő a szociális ellátásokhoz való hozzáférés tekintetében, a 883/2004/EK rendeletben³³ meghatározottak szerint, amely magában foglalja a családi ellátásokat is. Egy, az olasz szabályozásra hivatkozó közelmúltbeli ítéletében³⁴ az Európai Bíróság megállapította, hogy nem egyeztethető össze az uniós joggal az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint a szociális ellátásra való jogosultság megállapítása során nem veszik figyelembe az összevont engedéllyel rendelkező személy azon családtagjait, akik nem az adott tagállam területén, hanem harmadik országban laknak, míg az adott tagállam állampolgárainak harmadik országban lakóhellyel rendelkező családtagjait figyelembe veszik. Az átdolgozásra irányuló javaslat összhangba hozza a 2011/98/EU irányelv (24) preambulumbekkezdését ezzel az ítélettel azáltal, hogy törli az utolsó két mondatot, amely szerint az irányelvnek csak azon családtagok tekintetében kell

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

³⁴ A Bíróság 2020. november 25-i ítélete, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) kontra WS, C-302/19.

jogokat biztosítania, akik valamely tagállamban való tartózkodás céljából harmadik országbeli munkavállalóhoz csatlakoznak. A javaslat előírja továbbá, hogy a családi ellátásokhoz való hozzáférés korlátozásáról szóló 12. cikk (2) bekezdése b) pontjának második bekezdéséből töröljék a vízum alapján munkavállalásra jogosult harmadik országbeli állampolgárokra való hivatkozást. Ez azt jelentené, hogy azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik vízum alapján munkavállalásra jogosultak, családi ellátásokra jogosultak, ha hat hónapot meghaladó ideig dolgoznak az érintett tagállamban.

13–14. cikk – Nyomon követés, kockázatértékelés, vizsgálatok és szankciók, valamint a panasztétel megkönnyítése

Az egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezések megerősítése érdekében új cikkek kerülnek megállapításra. A tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a munkáltatókkal szemben az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetére, különös tekintettel a munkakörülményekre, az egyesülési és társulási szabadságra, valamint a szociális ellátásokhoz való hozzáférésre. Ezeknek az intézkedéseknek nyomon követést, kockázatértékelést és adott esetben ellenőrzéseket kell magukban foglalniuk.

A végrehajtás hatékonyabbá tétele érdekében panaszkezelési mechanizmusokat kell létrehozni. Ezeknek elérhetőeknek kell lenniük nem csak az összevont engedély birtokosai, hanem olyan harmadik felek számára is, akiknek – a nemzeti jogban megállapított kritériumoknak megfelelően – jogos érdeke az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítása, illetve a tagállam illetékes hatóságai számára is, amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik. Ennek az az oka, hogy bizonyítékok utalnak arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárok gyakran vagy nincsenek tisztában az ilyen mechanizmusok létezésével, vagy vonakodnak saját nevükben használni azokat, mivel tartanak a meglévő és/vagy jövőbeli foglalkoztatási lehetőségekre gyakorolt következményektől.

14. cikk – A nyilvánosság tájékoztatása

Az átdolgozott irányelvre irányuló javaslat részletesebb kötelezettségeket állapít meg a tagállamok számára a nyilvánosság tájékoztatásával kapcsolatban. A felülvizsgált intézkedések magukban foglalják azt a kötelezettséget, hogy tájékoztatást kell nyújtani a kérelemhez szükséges igazoló dokumentumokról, valamint a beutazási és tartózkodási feltételekről, beleértve a harmadik országbeli állampolgárok jogait, kötelezettségeit és eljárási biztosítékait.

15–18. cikk

Ezek a cikkek meghatározzák a jelentéstételre, a kapcsolattartó pontokra, az átültetésre, a hatálybalépésre és a címzettekre vonatkozó szabályokat, amint azokról a 2011/98/EU irányelv már rendelkezik.

A 19. cikk úgy rendelkezik, hogy a javaslat formálisan hatályon kívül helyezi az összevont engedélyről szóló 2011/98/EU irányelvet.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³⁵,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére³⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében³⁷,

mivel:

↓ új szöveg

(1) A 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet³⁸ számos ponton módosítani kell. Az irányelvet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.

↓ 2011/98/EU (1)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezik a menekültügy,~~

³⁵ HL C 27., 2009.2.3., 114. o.

³⁶ HL C 257., 2008.10.9., 20. o.

³⁷ Az Európai Parlament 2011. március 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. november 24-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2011. december 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/98/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (HL L 343., 2011.12.23., 1. o.).

~~a bevándorlás és a harmadik országbeli állampolgárok jogainak védelme terén elfogadandó intézkedésekről.~~

↓ 2011/98/EU (2)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~Az Európai Tanács az 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott rendkívüli ülésén elismerte a harmadik országbeli állampolgárok beutazási és tartózkodási feltételeire vonatkozó nemzeti jogszabályok harmonizációjának szükségességét. Ezzel kapcsolatban kijelentette különösen, hogy az Európai Uniónak méltányos bánásmódot kell biztosítania a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, és határozottabb integrációs politikát kell alkalmaznia annak érdekében, hogy ezeket a személyeket az uniós polgárokat megillető jogokhoz hasonló jogok illessék meg, és hasonló kötelezettségek vonatkozzanak rájuk. Az Európai Tanács ennek megfelelően felkérte a Tanácsot, hogy a Bizottság javaslatai alapján fogadja el a megfelelő jogi eszközöket. A tamperei célok megvalósításának szükségességét az Európai Tanács által a 2009. december 10-11-i ülésén elfogadott Stockholmi Program ismét megerősítette.~~

↓ 2011/98/EU (3)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

- (2) ~~Az összevont kérelmezési eljárás előírása, amelynek alapján egyetlen közigazgatási rendelkezés keretében a tartózkodási és a munkavállalási engedélyt is magában foglaló kombinált okiratot állítanak ki, hozzájárul majd a tagállamokban jelenleg alkalmazandó szabályok egyszerűsítéséhez és összehangolásához. Több tagállam bevezetett már ilyen eljárási egyszerűsítést, amely mind a migránsok, mind a munkáltatók számára hatékonyabb eljárást eredményezett, és a tartózkodás és munkavállalás jogszerűségének ellenőrzése is könnyebbé vált.~~
-

↓ 2011/98/EU (4)
preambulumbekezdés

- (3) ~~A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a területükre való első beutazás engedélyezésére összevont engedélyt vagy – amennyiben összevont engedélyt kizárólag a beutazást követően állítanak ki – vízumot állítsanak ki. A tagállamoknak az ilyen összevont engedélyeket vagy vízumokat kellő időben kell kiállítaniuk.~~
-

↓ 2011/98/EU (5)
preambulumbekezdés

- (4) ~~Meg kell állapítani az összevont engedély iránti kérelem elbírálására irányadó eljárási szabályokat. Ezen eljárásnak – figyelemmel a tagállami közigazgatások szokásos munkamennyiségére – eredményesnek és működőképesnek, valamint az érintettek kellő jogbiztonsága érdekében átláthatónak és méltányosnak kell lennie.~~

↓ 2011/98/EU (6)
preambulumbekezdés

- (5) Ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik a tagállamok azon hatáskörét, hogy a harmadik országbeli állampolgárok munkavállalási célból való tartózkodásának engedélyezését – az ilyen engedélyek számát is beleértve – szabályozzák.

↓ új szöveg

- (6) Ezen irányelv hatálya alá a harmadik országbeli munkavállalók és a munkáltatók közötti munkaviszonynak kell tartoznia. Amennyiben valamely tagállam nemzeti joga lehetővé teszi, hogy harmadik országbeli állampolgárok a területére beutazzanak és ott tartózkodjanak a területén letelepedett olyan munkaerő-kölcsönzőkön keresztül, amelyekkel a munkavállaló munkaviszonyban áll, akkor ezen irányelv hatályának ezekre az ügynökségekre is ki kell terjednie.

↓ 2011/98/EU (7)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

- (7) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá a harmadik országok azon kiküldetésben lévő állampolgárai, akik a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁹ hatálya alá tartoznak . Ez nem jelenti azt, hogy azon harmadik országbeli állampolgárok, akik jogszerűen tartózkodnak és vállalnak munkát valamely tagállamban, és egy másik tagállamban vannak kiküldetésben, a kiküldetésük időtartama alatt ne részesüljenek továbbra is a kiindulási tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban a munkavállalás azon feltételei tekintetében, amelyeket nem érint a ~~munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv~~⁴⁰ alkalmazása.

↓ új szöveg

- (8) Azon harmadik országbeli állampolgároknak, akik valamely tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek, ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk annak érdekében, hogy megerősített jogokat kapjanak.

↓ 2011/98/EU (8)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

- (9) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá azon harmadik országbeli állampolgárok, akik a ~~harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i~~ 2003/109/EK tanácsi

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁴⁰ ~~HL L 18., 1997.1.21., 1. o.~~

irányelv⁴¹ alapján megszerezték a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy jogállását, mivel jogállásuk ☒ általánosságban ☒kedvezőbb, és „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy – EU” típusú, különleges tartózkodási engedéllyel rendelkeznek.

↓ 2011/98/EU (9)
preambulumbekezdés
⇒ új szöveg

- (10) Nem tartozhatnak ezen irányelv hatálya alá azon harmadik országbeli állampolgárok, akiknek idényjellegű munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállam területére történő beutazást és a tartózkodást, ⇒ és akik a 2014/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁴² összhangban kérelmezték, vagy akiknek engedélyezték a valamely tagállam területére történő beutazást vagy tartózkodást, ⇐ mivel ⇒ e személyek a 2014/36/EU irányelv hatálya alá tartoznak, amely irányelv külön rendszert hoz létre ⇐ jogállásuk ideiglenes.

↓ 2011/98/EU (10)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- ~~(11)~~ A tagállamok annak meghatározására vonatkozó kötelezettsége, hogy a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a munkáltatójának kell-e benyújtania, nem érintheti azokat a szabályokat, amelyek mindkét félnek az eljárásba való bevonását írják elő. A ~~tagállamnak kell eldöntenie~~ ⇒ tagállamoknak lehetővé kell tenniük ⇐, hogy az összevont engedély iránti kérelmet ⇒ mind ⇐ a fogadó tagállamban ~~vagy~~ ⇒ mind ⇐ a harmadik országból ~~kell-e benyújtani~~ ☒ be lehessen nyújtani ☒. ~~Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nem nyújthatja be a kérelmet egy harmadik országból, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a kérelmet a fogadó tagállamban a munkáltató nyújthassa be.~~

↓ 2011/98/EU (11)
preambulumbekezdés
⇒ új szöveg

- (12) Ezen irányelvnek az összevont kérelmezési eljárásra és az összevont engedélyre vonatkozó rendelkezései nem vonatkozhatnak az egységes és a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokra ⇒ ,kivéve a tagállamok azon kötelezettségét, hogy az összevont engedélyről szóló határozat meghozatalára előírt négy hónapos határidőn belül kiadják a szükséges vízumot ⇐.

⁴¹ A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/36/EU irányelve (2014. február 26.) a harmadik országbeli állampolgárok idénymunkásként való munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 94., 2014.3.28., 375. o.).

↓ 2011/98/EU (13)
preambulumbekezdés
⇒ új szöveg

- (13) A kérelemről hozott döntés meghozatalára vonatkozó határidő ~~nem foglalhatja magában a szakmai képesítések elismeréséhez vagy a vízumok kiállításához szükséges időt~~ ⇒ magában kell, hogy foglalja mind adott esetben a vízum kiállításához szükséges időt, mind a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzéséhez szükséges időt. ~~↳ Ez az irányelv nem érinteti az oklevelek elismerésére vonatkozó nemzeti eljárásokat.~~

↓ új szöveg

- (14) E célból a tagállamoknak a párhuzamos munka és az eljárások elhúzódásának elkerülése érdekében csak egyszer kell elvégezniük a kérelmező által az összevont engedély és a szükséges vízum kiadása céljából benyújtott dokumentumok érdemi ellenőrzését. A tagállamok továbbá csak a vonatkozó dokumentáció egyszeri benyújtását írhatják elő a kérelmezők számára.

↓ 2011/98/EU (12)
preambulumbekezdés

- (15) Az ezen irányelv szerinti illetékes hatóság kijelölése nem érintheti más hatóságoknak és – adott esetben – a szociális partnereknek a kérelem elbírálásával és az arról szóló döntés meghozatalával kapcsolatos szerepét és feladatait.

↓ 2011/98/EU (13)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

- (16) A kérelemről hozott döntés meghozatalára vonatkozó határidő azonban nem foglalhatja magában a szakmai képesítések elismeréséhez ~~vagy a vízumok kiállításához~~ szükséges időt. Ez az irányelv nem érinteti az oklevelek elismerésére vonatkozó nemzeti eljárásokat.

↓ 2011/98/EU (14)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

- (17) Az összevont engedélyt ~~az a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i~~ 1030/2002/EK tanácsi rendeletnek⁴³ megfelelően kell kiállítani, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok további információkat tüntessenek fel különösen arra vonatkozóan, hogy az adott személy számára engedélyezett-e a munkavállalás. A tagállamoknak, többek között a migráció hatékonyabb ellenőrzése érdekében, nemcsak az összevont

⁴³ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.)

engedélyen, hanem valamennyi kiállított egyéb tartózkodási engedélyen is fel kell tüntetniük a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat, függetlenül az engedély vagy a tartózkodási engedély típusától és attól, hogy milyen jogcímen ami alapján engedélyezték a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területére való beutazást és a tartózkodást, valamint a tagállam munkaerőpiacához való hozzáférést.

↓ 2011/98/EU (15)
preambulumbekezdés

- (18) Ezen irányelvnek a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyekre vonatkozó rendelkezései kizárólag ezen engedélyek formátumára alkalmazhatók, és nem érinthetik a befogadási eljárásokra és az engedélyek kiállítására vonatkozó eljárásokra irányadó uniós és nemzeti szabályokat.
-

↓ 2011/98/EU (16)
preambulumbekezdés

- (19) Ezen irányelvnek az összevont engedélyre és a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy egy olyan további, papír formátumú dokumentumot állítsanak ki, amelyen pontosabb információkat tudnak feltüntetni a munkaviszonyra vonatkozóan, amennyiben a tartózkodási engedélyen ehhez nincsen elég hely. Az ilyen dokumentum hozzájárulhat a harmadik országbeli állampolgárok kizsákmányolásának megakadályozásához és az illegális foglalkoztatás elleni küzdelemhez, azonban nem helyettesítheti a munkavállalási engedélyt, ezzel megfosztva az összevont engedély koncepcióját annak lényegétől, és kiállítását nem lehet kötelezővé tenni a tagállamok számára. Az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának ~~2046.~~ alpontjában foglalt technikai lehetőségek segítségével elektronikus formátumban is tárolhatók ilyen információk.
-

↓ 2011/98/EU (17)
preambulumbekezdés

- (20) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasítása, illetve az összevont engedély visszavonása feltételeinek és szempontjainak objektíveknek kell lenniük, és azokat a nemzeti jognak kell megállapítania, beleértve az uniós preferencia elvének betartására vonatkozó kötelezettséget, amelyet különösen a 2003-as és 2005-ös csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezései fogalmaznak meg. Az elutasításról és visszavonásról szóló döntéseket megfelelően indokolni kell.
-

↓ 2011/98/EU (18)
preambulumbekezdés

- (21) Azon harmadik országbeli állampolgároknak, akik érvényes úti okmánnyal és a schengeni vívmányokat teljeskörűen alkalmazó valamely tagállam által kiállított összevont engedéllyel rendelkeznek, bármely hathónapos időszakban három hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezni kell a schengeni vívmányokat teljeskörűen

alkalmazó tagállamok területére való beutazást és az azokon belüli szabad mozgást, az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁴⁴ a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁴⁵ és a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁴⁶ (Schengeni Egyezmény) 21. cikkével összhangban.

↓ 2011/98/EU (19)
preambulumbekezdés

- (22) Horizontális uniós jogszabályok hiányában a harmadik országbeli állampolgárok eltérő jogokkal rendelkeznek attól függően, hogy melyik tagállamban dolgoznak, és milyen állampolgárságúak. A koherens bevándorlási politika továbbfejlesztése, az uniós polgárok és a valamely tagállamban jogszerűen munkát vállaló harmadik országbeli állampolgárok jogai közötti különbségek csökkentése, valamint a bevándorlásra vonatkozó jelenlegi uniós vívmányok kiegészítése érdekében meg kell határozni bizonyos jogokat különösen annak konkretizálása érdekében, hogy mely területeken biztosított a tagállam saját állampolgáraival való egyenlő bánásmód azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik huzamos tartózkodási engedéllyel még nem rendelkeznek. E rendelkezések célja, hogy az Unión belül megteremtsék az egyenlő versenyfeltételek minimális szintjét, elismerjék, hogy ezek a harmadik országbeli állampolgárok a munkájukkal és befizetett adójukkal hozzájárulnak az Unió gazdaságához, valamint hogy csökkentsék a tagállam saját állampolgárai és a harmadik országbeli állampolgárok közötti tisztességtelen versenyt, amely az utóbbiak esetleges kizsákmányolásából következik. Ebben az irányelvben – a munkaviszony fogalmának az uniós jog egyéb rendelkezései szerinti értelmezésének sérelme nélkül – harmadik országbeli munkavállalónak kell tekinteni az olyan harmadik országbeli állampolgárt, akinek valamely tagállam területére való belépését engedélyezték, ott jogszerűen tartózkodik, és ott a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban fizetett jogviszony keretében munkát vállalhat.

↓ 2011/98/EU (20)
preambulumbekezdés (kigazított szöveg)

- (23) Valamennyi olyan harmadik országbeli állampolgárnak, aki jogszerűen tartózkodik és vállal munkát valamely tagállamban, a befogadó tagállam állampolgáraival való egyenlő bánásmód alapján legalább ugyanazokat a közös jogokat kell biztosítani, függetlenül a beutazás és tartózkodás engedélyezésének eredeti céljától vagy annak alapjától. Az ezen irányelv⁴⁷ hatálya alá tartozó ~~ben meghatározott~~ területeken az egyenlő bánásmóddhoz való jogot nemcsak azon harmadik országbeli

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

⁴⁵ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

⁴⁶ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

állampolgároknak kell biztosítani, akiknek a beutazását és tartózkodását munkavállalás céljából engedélyezték valamely tagállamban, hanem azoknak is, akiknek a beutazását és tartózkodását más célból engedélyezték, de az uniós vagy nemzeti jog egyéb rendelkezéseivel összhangban hozzáférést biztosítottak számukra az adott tagállam munkaerőpiacához, beleértve a harmadik országbeli munkavállalók azon családtagjait, akiknek beutazását és tartózkodását a ~~családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i~~ 2003/86/EK tanácsi irányelv⁴⁷ alapján engedélyezték a tagállam területén; azon harmadik országbeli állampolgárokat, akik ~~az (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁸ a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákszere, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló, 2004. december 13-i~~ 2004/114/EK tanácsi irányelv⁴⁹ alapján jogosultak a tagállamba való beutazásra és tartózkodásra; ~~valamint azokat a kutatókat, akik a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról szóló, 2005. október 12-i~~ 2005/71/EK tanácsi irányelv⁵⁰ alapján jogosultak a tagállamban való tartózkodásra.

↓ 2011/98/EU (21)
preambulumbekezdés

- (24) Egyes területeken az egyenlő bánásmódhoz való jogot szigorúan a harmadik országbeli állampolgárnak valamely tagállam területén való jogszerű tartózkodásához és a munkaerőpiachoz való hozzáférésehez kell kötni, amelyeket a tartózkodási és munkavállalási engedélyt is magában foglaló összevont engedély, illetve a más célokra kiállított, a munkavállalási engedéllyel kapcsolatos információkat is feltüntető tartózkodási engedélyek igazolnak.

↓ 2011/98/EU (22)
preambulumbekezdés

- (25) A munkavégzés feltételeinek ezen irányelvben említett fogalmába legalább a díjazásnak és az elbocsátásnak, a munkahelyi egészségvédelemnek és biztonságnak, a munkaidőnek és a szabadságolásnak bele kell tartoznia, figyelembe véve a hatályban lévő kollektív szerződéseket.

↓ 2011/98/EU (23)
preambulumbekezdés

- (26) A tagállamoknak a valamely harmadik országbeli állampolgár által egy másik tagállamban szerzett szakmai képesítéseket az uniós polgárok ilyen szakmai képesítéseivel megegyező módon el kell ismerniük, a harmadik országban szerzett

⁴⁷ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákszereprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről (HL L 132., 2016.5.21., 21. o.).

⁴⁹ HL L 375., 2004.12.23., 12. o.

⁵⁰ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

képesítéseket pedig a ~~szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i~~ 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁵¹ összhangban figyelembe kell venniük. A harmadik országbeli munkavállalók számára biztosított azon jog, hogy az okleveleknek, bizonyítványoknak és más szakmai képesítéseknek a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban történő elismerése tekintetében egyenlő bánásmódban részesüljenek, nem érintheti a tagállamoknak az ilyen harmadik országbeli munkavállalók nemzeti munkaerőpiacukhoz való hozzáféréseinek engedélyezésével kapcsolatos hatáskörét.

↓ 2011/98/EU (24)
preambulumbekezdés

~~(27) A harmadik országbeli munkavállalóknak a szociális biztonság tekintetében egyenlő bánásmódban kell részesülniük. A szociális biztonság ágait a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵² határozza meg. Ezen irányelvnek a szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmódra vonatkozó rendelkezéseinek azon munkavállalókra is vonatkozniuk kell, akik számára közvetlenül egy harmadik országból érkezve engedélyezik a beutazást és a tartózkodást valamely tagállamban. Ez az irányelv ugyanakkor nem ruházhatja fel a harmadik országbeli munkavállalókat több joggal, mint amennyiről a szociális biztonság területén már meglévő uniós jog rendelkezik azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akiknek a helyzete több tagállamot is érint. ~~Ez az irányelv továbbá nem biztosíthat jogokat olyan helyzetekkel kapcsolatban, amelyek kívül esnek az uniós jog hatályán, mint például a harmadik országban tartózkodó családtagokkal kapcsolatban. Ez az irányelv kizárólag azon családtagok vonatkozásában biztosíthat jogokat, akik a harmadik országból származó munkavállalókhöz azért csatlakoznak, hogy családtagokként tartózkodjanak valamely tagállamban, illetve azon családtagok vonatkozásában, akik már jogszerűen tartózkodnak az adott tagállamban.~~~~

↓ 2011/98/EU (25)
preambulumbekezdés

(28) A tagállamoknak legalább egyenlő bánásmódot kell biztosítaniuk azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik alkalmazásban állnak, vagy akiket egy minimumként meghatározott, alkalmazásban eltöltött időszakot követően munkanélküliként nyilvántartásba vettek. A szociális biztonság területén alkalmazott egyenlő bánásmód ezen irányelv szerinti korlátozásai nem érinthetik ~~az a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáraitra való kiterjesztéséről szóló, 2010. november 24-i~~ 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵³ alapján biztosított jogokat.

⁵¹ 2005/36/EK irányelv a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáraitra való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

↓ 2011/98/EU (26)
preambulumbekezdés

- (29) Az uniós jog nem korlátozza a tagállamoknak a szociális biztonsági rendszerük kialakítására vonatkozó hatáskörét. ~~Uniós szintű harmonizáció hiányában~~ Az egyes tagállamok állapítják meg a szociális biztonsági ellátások nyújtásának feltételeit, valamint ezen ellátások összegét és folyósításuk időtartamát. Mindazonáltal e hatáskör gyakorlása során a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot.

↓ 2011/98/EU (27)
preambulumbekezdés

- (30) A harmadik országbeli munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód nem vonatkozhat a szakképzés területére vonatkozó, szociális támogatási rendszerekből finanszírozott intézkedésekre.

↓ új szöveg

- (31) A harmadik országbeli munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód megerősítése érdekében a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk a munkáltatókkal szemben az ezen irányelv alapján elfogadott, különösen a munkakörülményekre, az egyesülési és társulási szabadságra, valamint a szociális ellátásokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti rendelkezések megsértése esetére.
- (32) Ezen irányelv megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő mechanizmusokat vezessenek be a munkáltatók nyomon követésére, valamint hogy hatékony és megfelelő ellenőrzéseket hajtsanak végre saját területükön. A munkáltatókat elsődlegesen a tagállamok illetékes hatóságai által elvégzendő kockázatelemzés alapján kell kiválasztani ellenőrzésre, olyan tényezők figyelembevételével, mint az ágazat, amelyben a vállalat a tevékenységét végzi, valamint a nyilvántartott korábbi jogsértések.
- (33) A tagállamoknak hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyeken keresztül a harmadik országbeli munkavállalók jogorvoslatért folyamodhatnak és panasszal élhetnek közvetlenül vagy olyan harmadik felek útján, akiknek – a nemzeti jogban megállapított kritériumoknak megfelelően – jogos érdeke az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítása, mint például szakszervezetek vagy más szövetségek, illetve illetékes hatóságok. Ez az olyan helyzetek kezelése érdekében szükséges, amikor a harmadik országbeli munkavállalók nincsenek tisztában a szabályok érvényre juttatását célzó mechanizmusok meglétével, vagy vonakodnak saját nevükben igénybe venni ezeket, például mert félnek a lehetséges következményektől.
- (34) Az összevont engedélynek fel kell jogosítania a harmadik országbeli állampolgárt arra, hogy az engedély érvényességi ideje alatt munkáltatót váltson. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a változásról való értesítést, és a munkáltató személyében bekövetkező változás esetén ellenőrizzék a munkaerőpiaci helyzetet. Az összevont engedélyt nem lehet visszavonni legalább három hónapig, ha birtokosa munkanélkülivé válik.

↓ 2011/98/EU (28)
preambulumbekezdés

- (35) Ezen irányelv alkalmazása nem érintheti az uniós jogban és az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt kedvezőbb rendelkezéseket.
-

↓ 2011/98/EU (29)
preambulumbekezdés

- (36) A tagállamoknak ezen irányelv rendelkezéseit nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez való tartozás, vagyon, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján való megkülönböztetés nélkül és különösen ~~a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i~~ 2000/43/EK tanácsi irányelvvel⁵⁴ és ~~a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i~~ 2000/78/EK tanácsi irányelvvel⁵⁵ összhangban kell érvényre juttatniuk.
-

↓ 2011/98/EU (30)
preambulumbekezdés

- (37) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a harmadik országbeli állampolgároknak valamely tagállam területén való munkavállalását szolgáló összevont engedély kiállítására irányuló összevont kérelmezési eljárás, valamint a harmadik országbeli, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogainak meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
-

↓ 2011/98/EU (31)
preambulumbekezdés

- (38) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket az EUSZ 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

---

⁵⁴ A Tanács 2000/43/EK irányelve (2000. június 29.) a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról (HL L 180., 2000.7.19., 22. o.).

⁵⁵ A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2000.12.2., 16. o.).

↓ 2011/98/EU (32)
preambulumbekezdés (kiigazított
szöveg)

~~A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.~~

↓ 2011/98/EU (33)
preambulumbekezdés (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

(39) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ)-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ)-hez csatolt, az ~~Egyesült Királyság és Írország~~ csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv ⇒ 3. és ⇨ 4. cikkének sérelme nélkül, ⇒ Írország ⇨ ~~ezek a tagállamok nem vesznek~~ ⇒ nem vesz ⇨ részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

[VAGY]

[Az az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ)-hez és az az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ)-hez csatolt, az ~~Egyesült Királyság és Írország~~ Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv ⇒ 4a. ⇨ ~~1. és 2.~~ cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ~~ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó~~ ⇒ Írország [a ...-án/én kelt levelében] bejelentette, hogy részt kíván venni ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában. ⇨]

↓ 2011/98/EU (34)
preambulumbekezdés

(40) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

↓ új szöveg

(41) Az ezen irányelv belső jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvhez képest lényegi módosítást tartalmaznak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett korábbi irányelvből ered.

(42) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv meghatározza:
- a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén munkavállalás céljából való tartózkodását szolgáló összevont engedély megadására irányuló összevont kérelmezési eljárást tartózkodásuk engedélyezésének egyszerűsítése és jogállásuk ellenőrzésének megkönnyítése érdekében; ~~valamint~~
  - a harmadik országbeli, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogait, függetlenül attól, hogy eredetileg milyen célból engedélyezték számukra az adott tagállam területére való beutazást és tartózkodást, az adott tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód alapján.
- (2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a harmadik országokból munkakeresés céljából érkező harmadik országbeli állampolgárok ~~nemzeti munkaerőpiacukhoz való hozzáféréseinek~~ beutazásának és tartózkodásának engedélyezésével kapcsolatos hatásköreit.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „harmadik országbeli állampolgár”: olyan személy, aki nem minősül az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárnak;
- „harmadik országbeli munkavállaló” olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam területére való beutazását engedélyezték, ott jogszerűen tartózkodik, és a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban abban a tagállamban ~~fizetett jogviszony~~ ⇒ munkaviszony ⇐ keretében munkát vállalhat;

↓ új szöveg

- „munkáltató”: olyan természetes személy vagy jogalany – a munkaerő-kölcsönzőket is beleértve –, akinek a javára és/vagy irányítása alatt a foglalkoztatásra sor kerül;

~~de~~) „összevont engedély” valamely tagállam hatóságai által kiállított olyan tartózkodási engedély, amely feljogosítja a harmadik országbeli állampolgárt a tagállam területén munkavállalás céljából való jogszerű tartózkodásra;

~~ed~~) „összevont kérelmezési eljárás” olyan eljárás, amely egy harmadik országbeli állampolgár vagy munkáltatója által benyújtott, a harmadik országbeli állampolgár valamely tagállam területén való tartózkodásának és munkavállalásának engedélyezésére irányuló összevont kérelem alapján a szóban forgó összevont engedély iránti kérelemről szóló határozathoz vezet.

3. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet a következő személyekre kell alkalmazni:
- valamely tagállamban munkavállalási célú tartózkodás iránti kérelmet benyújtó harmadik országbeli állampolgárok;
  - olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek beutazását és tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalástól eltérő célból engedélyezték, akik munkát vállalhatnak, és akik az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedéllyel rendelkeznek; valamint
  - olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiknek beutazását és tartózkodását valamely tagállamban az uniós vagy nemzeti jog alapján munkavállalás céljából engedélyezték.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárokra,
- akik uniós polgárok olyan családtagjai, akik az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták vagy gyakorolják ~~az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel~~⁵⁶ összhangban;
  - akik családtagjaikkal együtt és állampolgárságuktól függetlenül az Unió és a tagállamok, vagy az Unió és harmadik országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;

- akik ~~kiküldetésben vannak~~ a 96/71/EK irányelv hatálya alá tartoznak , az érintett tagállam területére való kiküldetésük időtartama alatt;
- akik az (EU) 2014/66 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban vállalaton belül áthelyezett munkavállalóként történő munkavállalás

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

céljából kérték valamely tagállam területére való beutazásuk tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területén való tartózkodását ekként engedélyezték⁵⁷ ;

e) akik ~~idénymunkásként vagy au pair-ként~~ az (EU) 2014/36 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban idénymunkásként, vagy az (EU) 2016/801 irányelvvel összhangban au pair-ként kérték valamely tagállam területére való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területére való beutazását és tartózkodását ekként engedélyezték;

↓ 2011/98/EU

f) akik engedéllyel tartózkodnak valamely tagállamban ideiglenes védelem alapján, vagy engedélyért folyamodtak az ilyen alapon történő ott-tartózkodásra, és jogállásukról még nem született döntés;

g) akik a ~~2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv~~⁵⁸ ~~harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e jogállások tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv~~⁵⁹ alapján nemzetközi védelemben részesülnek, vagy akik az említett irányelv alapján nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;

~~h) akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelemben részesülnek, vagy akik egy tagállam nemzeti jogával, nemzetközi kötelezettségeivel vagy gyakorlatával összhangban védelem iránti kérelmet nyújtottak be, és akiknek a kérelmével kapcsolatban még nem született jogerős döntés;~~

~~h_i)~~ akik a 2003/109/EK irányelvvel összhangban huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkeznek;

~~i_i)~~ akiknek a kiutasítását ténybeli vagy jogi indokok alapján felfüggesztették;

~~j_k)~~ akik önfoglalkoztatóként kérték valamely tagállam területére való beutazásuk vagy tartózkodásuk engedélyezését, illetve akiknek valamely tagállam területére való beutazását vagy ottani tartózkodását ekként engedélyezték;

~~k_l)~~ akik tengerészként kérték beutazásuk vagy tartózkodásuk engedélyezését, vagy akik beutazását vagy tartózkodását akként engedélyezték, hogy valamely tagállamban lajstromozott vagy valamely tagállam lobogója alatt hajózó hajó fedélzetén alkalmazásban állhassanak vagy bármilyen minőségben ott munkát végezhessenek.

⁵⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.).

⁵⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

⁵⁹ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a II. fejezet nem vonatkozik azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, vagy akiknek valamely tagállamba való beutazását vagy tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték.
- (4) A II. fejezet nem alkalmazandó olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján engedélyezett.

II. FEJEZET

ÖSSZEVONT KÉRELMEZÉSI ELJÁRÁS ÉS ÖSSZEVONT ENGEDÉLY

4. cikk

Összevont kérelmezési eljárás

↓ 2011/98/EU

⇒ új szöveg

(1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelmet összevont kérelmezési eljárás útján kell benyújtani. A tagállamok határozzák meg, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a munkáltatójának kell-e benyújtania az összevont engedély iránti kérelmet. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a kérelmet bármelyikük benyújthatja. Amennyiben a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárnak kell benyújtania, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a kérelmet ⇒ mind ⇐ harmadik országból ⇒ , mind annak a tagállamnak a területén benyújthassák ⇐ is benyújthassák, vagy — amennyiben a nemzeti jog ezt megengedi — annak a tagállamnak a területén, amelyben a harmadik országbeli állampolgár jogszerűen tartózkodik.

(2) A tagállamok megvizsgálják az (1) bekezdés szerint benyújtott kérelmet, és amennyiben a kérelmező megfelel az uniós, illetve nemzeti jogban meghatározott feltételeknek, döntést hoznak az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról. Az összevont engedély kiállításáról, módosításáról vagy megújításáról szóló döntés egyetlen közigazgatási aktus, amely magában foglalja mind a tartózkodási, mind a munkavállalási engedélyt.

~~3. Az összevont engedélyezési eljárás nem érinti az első beutazáshoz esetlegesen szükséges vízumeljárást.~~

↓ új szöveg

(3) Feltéve, hogy az uniós vagy nemzeti jogban megállapított követelmények teljesülnek, és amennyiben egy tagállam csak a területén állít ki összevont engedélyt, az érintett tagállam kiadja a harmadik országbeli állampolgárnak a szükséges vízumot.

↓ 2011/98/EU

(4) A tagállamok az előírt feltételek teljesülése esetén összevont engedélyt állítanak ki a beutazás és tartózkodás engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgárok számára, valamint azon, már befogadott harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a

nemzeti végrehajtási rendelkezések hatálybalépését követően tartózkodási engedélyük megújítását vagy módosítását kérik.

5. cikk

Illetékes hatóság

- (1) A tagállamok kijelölik a kérelem fogadására és az összevont engedély kiállítására illetékes hatóságot.
- (2) Az illetékes hatóság a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásától számított négy hónapon belül döntést hoz a kérelem egyszéről.

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)

⇒ új szöveg

Az első albekezdésben említett határidő ⇒ kiterjed a munkaerőpiaci helyzet ellenőrzésére, és a 4. cikk (3) bekezdésében említett szükséges vízumok kiadására. ⇐
☒ A határidő ☒ kivételes esetben, a kérelem elbírálásának bonyolultságára tekintettel, meghosszabbítható.

↓ 2011/98/EU

Ha nem születik döntés az e bekezdésben előírt határidőn belül, annak jogkövetkezményeit a nemzeti jog határozza meg.

- (3) Az illetékes hatóság a vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott értesítési eljárásokkal összhangban írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről.
- (4) Amennyiben a kérelmet alátámasztó információk vagy dokumentumok a nemzeti jogban rögzített követelményekhez képest hiányosak, az illetékes hatóság írásban értesíti a kérelmezőt arról, hogy milyen kiegészítő információkra vagy dokumentumokra van szükség, és észszerű határidőt állapít meg ezek benyújtására. A (2) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni addig, amíg az illetékes hatóság vagy más érintett hatóságok meg nem kapják a kért kiegészítő információkat. Amennyiben a kiegészítő információkat vagy dokumentumokat nem nyújtják be a megállapított határidőn belül, az illetékes hatóság elutasíthatja a kérelmet.

6. cikk

Összevont engedély

- (1) A tagállamok az összevont engedélyt az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátumban állítják ki, és a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat az említett rendelet melléklete a) pontjának 12. és 16.7.5-9. alpontjával összhangban tüntetik fel.

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban (úgy mint a munkáltató neve és címe, munkahely, munkakör, munkaidő, javadalmazás), illetve az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 20.46. alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat.

- (2) Az összevont engedély kiállításakor a tagállamok nem állítanak ki további engedélyt a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

7. cikk

Munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedély

---

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)

- (1) Az 1030/2002/EK rendelet szerinti , munkavállalástól eltérő célú tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok az engedély típusától függetlenül feltüntetik a munkavállalás engedélyezésére vonatkozó információkat.
-

↓ 2011/98/EU

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgár munkaviszonyával kapcsolatban (úgy mint a munkáltató neve és címe, munkahely, munkakör, munkaidő, javadalmazás), illetve az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának ~~20.46.~~ alpontjában említettek szerint elektronikus formátumban is tárolhatnak ilyen adatokat.

- (2) Az 1030/2002/EK rendelet szerinti tartózkodási engedélyek kiállításakor a tagállamok nem állítanak ki további engedélyt a munkaerőpiaci hozzáférésre való jogosultság igazolására.

8. cikk

Eljárási garanciák

(1) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, illetve az összevont engedély uniós vagy nemzeti jogban meghatározott szempontok alapján történő visszavonásáról hozott határozatról szóló írásbeli értesítésben közölni kell a határozat indokolását.

(2) Az összevont engedély kiállítása, módosítása vagy megújítása iránti kérelem elutasításáról, illetve az összevont engedély visszavonásáról hozott határozattal szemben az érintett tagállamban jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a nemzeti joggal összhangban. Az (1) bekezdésben említett írásbeli értesítésben meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez az érintett személy fellebbezést nyújthat be, valamint az arra előírt határidőt.

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

- (3) A kérelem elfogadhatatlannak tekinthető a harmadik országból munkavállalási céllal érkezett és befogadott harmadik országbeli állampolgárok nagy számára hivatkozva, és ezen az alapon a kérelmet nem is szükséges érdemben elbírálni.

9. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

A tagállamok ⇒ könnyen elérhetővé teszik, és ⇐ kérelemre a következőket biztosítják:

- a) megfelelő tájékoztatást nyújtása a harmadik országbeli állampolgárnak és jövőbeli munkáltatójának a kérelem benyújtásához szükséges valamennyi igazoló dokumentumról ~~hiánytalan benyújtásához szükséges dokumentumokról;~~

↓ új szöveg

- b) a beutazás és a tartózkodás feltételeivel kapcsolatos információk, beleértve a harmadik országbeli állampolgárok és családtagjaik jogait, kötelezettségeit és az őket megillető eljárási garanciákat is.

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)

10. cikk

Díjak

A tagállamok a kérelmezőknek indokolt esetben díjakat számíthatnak fel a kérelmek ezen irányelv szerinti feldolgozásáért elbírálásáért. Az ilyen díjnak arányos mértékűnek kell lenniük, és az a kérelmek elbírálása és az engedélyek kiállítása érdekében ténylegesen nyújtott szolgáltatásokon kell, hogy alapuljon ~~alapulhat.~~

11. cikk

Az összevont engedély alapján biztosított jogok

(1) A ~~nemzeti joggal összhangban~~ kiállított összevont engedély az érvényességi ideje alatt legalább a következőkre jogosítja fel a birtokosát:

- a) az összevont engedélyt kiállító tagállam területére történő beutazás és ott-tartózkodás, feltéve, hogy a birtokos a nemzeti joggal összhangban valamennyi befogadási feltételnek megfelel;
- b) az összevont engedélyt kiállító tagállam teljes területére való szabad belépés, a nemzeti jogban meghatározott korlátok között;
- c) a nemzeti joggal összhangban az összevont engedély alapján engedélyezett, konkrét munkatevékenység gyakorlása;
- d) tájékoztatás az ezen irányelv és/vagy a nemzeti jog által az engedélyhez kapcsolódóan a birtokosra ruházott jogokról.

↓ új szöveg

(2) Az (1) bekezdésben említett érvényességi időn belül a tagállamok lehetővé teszik, hogy az összevont engedély birtokosát az első munkáltatótól – akivel az engedély jogosultja munkaszerződést kötött – eltérő munkáltató alkalmazza.

(3) Az (1) bekezdésben említett érvényességi időn belül a tagállamok:

- a) előírhatják, hogy a munkáltató személyében bekövetkező változsról tájékoztatni kell az érintett tagállam illetékes hatóságait, a nemzeti jogban meghatározott eljárásoknak megfelelően,

- b) előírhatják, hogy munkáltatóváltás esetén ellenőrizni kell a munkaerőpiaci helyzetet.

Az összevont engedély birtokosának azon joga, hogy ilyen munkáltatóváltást kezdeményezzen, legfeljebb 30 napra felfüggeszhető, amely időtartam alatt az érintett tagállam ellenőrzi a munkaerőpiaci helyzetet, és azt, hogy teljesülnek-e az uniós vagy nemzeti jogszabályokban meghatározott követelmények. Az érintett tagállam az említett 30 napon belül megtagadhatja a munkaviszony megváltoztatását.

(4) Az (1) bekezdésben említett időszak alatt, amennyiben birtokosa munkanélkülivé válik, az összevont engedély legalább három hónapig nem vonható vissza. A tagállamok lehetővé teszik a harmadik országbeli állampolgár számára a területükön való tartózkodás folytatását mindaddig, amíg az illetékes hatóságok meghozzák adott esetben a (3) bekezdés b) pontja szerinti határozatot, még akkor is, ha a fent említett legalább három hónapos időtartam lejárt.

↓ 2011/98/EU

III. FEJEZET

AZ EGYENLŐ BÁNÁSMÓDHOZ VALÓ JOG

12. cikk

Az egyenlő bánásmódhoz való jog

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett, harmadik országbeli munkavállalók a következők tekintetében egyenlő bánásmódban részesülnek a tartózkodási helyük szerinti tagállam állampolgáraival:

- a) a munkavégzés feltételei, beleértve a díjazást és az elbocsátást, valamint a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot;
- b) egyesülési és társulási szabadság, valamint a munkavállalókat vagy munkáltatókat képviselő szervezetekben, illetve bármely olyan szervezetben való tagság szabadsága, amelynek tagjai egy meghatározott foglalkozást űznek, beleértve az ilyen szervezetek által nyújtott előnyöket is, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;
- c) oktatás és ~~szak~~képzés;
- d) oklevelek, bizonyítványok és más szakmai képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
- e) a szociális biztonság ágai a 883/2004/EK rendeletben meghatározottak szerint;
- f) adókedvezmények, feltéve, hogy a munkavállaló az adott tagállamban adózási illetőséggel rendelkezik;

↓ 2011/98/EU
⇒ új szöveg

g) az árukhoz és szolgáltatásokhoz, illetve a nyilvánosság számára elérhető árukkal és szolgáltatásokkal való ellátottsághoz, többek között a ~~z~~ állami és magántulajdonú ~~z~~ lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés a nemzeti jog előírásainak megfelelően, nem érintve a szerződéskötés szabadságát az uniós és nemzeti joggal összhangban;

↓ 2011/98/EU

h) a munkaügyi hivatalok által biztosított tanácsadás.

(2) A tagállamok a következő esetekben korlátozhatják az egyenlő bánásmódot:

a) az (1) bekezdés c) pontja tekintetében:

i. annak alkalmazását azokra a harmadik országbeli munkavállalókra korlátozhatják, akik alkalmazásban állnak, illetve akik alkalmazásban álltak, majd munkanélküliként nyilvántartásba vették őket;

ii. annak alkalmazása alól kizárhatják azokat a harmadik országbeli munkavállalókat, akiknek a tagállam területére való beutazását és tartózkodását a ~~2016/801/EU~~ ~~2004/114/EK~~ irányelvvel összhangban engedélyezték;

iii. kizárhatják a tanulmányi és megélhetési juttatásokat és hiteleket, illetve egyéb juttatásokat és hiteleket;

↓ 2011/98/EU
⇒ új szöveg

iv. az egyetemi oktatáshoz és a középiskolai végzettségre épülő oktatáshoz ~~és képzéshez~~, valamint a konkrét munkatevékenységhez nem közvetlenül kapcsolódó ~~oktatáshoz és~~ ~~szakképzéshez~~ való hozzáférés tekintetében a nemzeti joggal összhangban meghatározott előfeltételeket rögzíthetnek, többek között nyelvtudást és tandíjfizetést;

↓ 2011/98/EU

b) az (1) bekezdés e) pontja tekintetében korlátozhatják a harmadik országbeli munkavállalókat a szóban forgó pont alapján megillető jogokat, de nem korlátozhatják ezeket a jogokat az olyan harmadik országbeli munkavállalók esetében, akik alkalmazásban állnak, illetve akik legalább hat hónapig alkalmazásban álltak, majd munkanélküliként nyilvántartásba vették őket.

Ezenkívül a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az (1) bekezdés e) pontja a családi ellátások tekintetében nem vonatkozik azon harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték valamely tagállam területén a munkavállalást, azon harmadik országbeli állampolgárokra, akiknek valamely tagállamban való beutazását és tartózkodását tanulmányok folytatása céljából engedélyezték, ~~valamint olyan harmadik országbeli állampolgárokra, akik számára a munkavállalás vízum alapján engedélyezett.~~

c) az (1) bekezdés f) pontja tekintetében annak alkalmazását az adókedvezmények vonatkozásában olyan esetekre korlátozhatják, amikor a harmadik országbeli munkavállaló azon családtagjainak, akikre nézve a kedvezményeket igényli, a bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén található.

d) az (1) bekezdés g) pontja tekintetében:

i. annak alkalmazását azokra a harmadik országbeli munkavállalókra korlátozhatják, akik alkalmazásban állnak;

↓ 2011/98/EU

⇒ új szöveg

ii. korlátozhatják a ⇒ z állami tulajdonú ⇐ lakáshoz jutást;

↓ 2011/98/EU

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott egyenlő bánásmódhoz való jog nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az ezen irányelv értelmében kiállított tartózkodási engedélyt, a munkavállalástól eltérő célra kiállított tartózkodási engedélyt vagy a valamely tagállamban munkavállalásra jogosító bármely egyéb engedélyt visszavonják, vagy megújítását megtagadják.

(4) Azok a harmadik országbeli munkavállalók, akik harmadik országba költöznek, illetve az ő harmadik országban tartózkodó, az említett munkavállalók révén jogokat élvező túlélő hozzátartozóik a nyugdíjkorhatár elérése, rokkantság vagy halál esetén az említett munkavállalók korábbi munkaviszonyán alapuló és a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében említett jogszabályok szerint szerzett kötelező nyugdíjban részesülnek az érintett tagállam harmadik országba költöző állampolgáraitra vonatkozókkal azonos feltételek mellett és mértékben.

↓ új szöveg

13. cikk

Nyomon követés, kockázatértékelés, ellenőrzések és szankciók

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megakadályozzák a 12. cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések munkáltatók általi esetleges megsértését. A megelőző intézkedések nyomon követést, értékelést és adott esetben a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban végzett ellenőrzéseket foglalnak magukban.

(2) A tagállamok meghatározzák a 12. cikk alapján elfogadott nemzeti rendelkezések munkáltatók általi megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szabályokról és intézkedésekről, valamint az e szabályokat és intézkedéseket érintő minden későbbi módosításról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a munkaügyi ellenőrzésekért felelős szolgálatok vagy más illetékes hatóságok és – amennyiben a nemzeti jog az adott tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalók esetében így rendelkezik – a munkavállalók érdekeit képviselő szervezetek bejussanak a munkahelyekre.

14. cikk

A panasztétel és a jogorvoslat megkönnyítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony mechanizmusok álljanak rendelkezésre, amelyeken keresztül a harmadik országbeli munkavállalók panaszt tehetnek munkáltatójukkal szemben:

- a) közvetlenül; vagy
- b) olyan harmadik felek útján, amelyeknek – a nemzeti jogban megállapított kritériumoknak megfelelően – jogos érdeke az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítása; vagy
- c) a tagállam valamely illetékes hatóságán keresztül, amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett harmadik felek, a harmadik országbeli munkavállalók nevében vagy érdekében eljárva, azok jóváhagyásával bármilyen, az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítását célzó bírósági és/vagy közigazgatási eljárást kezdeményezhessenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országbeli munkavállalók a tartózkodási helyük szerinti tagállam állampolgáraival azonos módon hozzáférhessenek a következőkhöz:

- a) azok az intézkedések, amelyek célja, hogy megóvják őket az elbocsátástól, illetve a munkáltató egyéb olyan hátrányos intézkedéseitől, amelyeket a vállalkozáson belüli panasztétel válaszlépéseként tesz; vagy
- b) bármilyen, az ezen irányelvnek való megfelelés érvényesítését célzó bírósági és/vagy közigazgatási eljárás.

↓ 2011/98/EU

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1513. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

- (1) Ez az irányelv nem érinti az alábbiak kedvezőbb rendelkezéseit:
  - a) az uniós jog, beleértve az egyrészről az Unió vagy az Unió és tagállamai, másrészről egy vagy több harmadik ország közötti két- vagy többoldalú megállapodásokat; és
  - b) az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország közötti két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy az irányelv hatálya alá tartozó személyekre nézve kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el, illetve tartsanak fenn.

↓ 2011/98/EU
⇒ új szöveg

1614. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

Valamennyi tagállam könnyen hozzáférhetővé tesz rendszeresen frissített információkat ~~hozzát~~ a nyilvánosság rendelkezésére részére a következőkkel kapcsolatban:

a) a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállam területére munkavállalási céllal történő beutazására és ott-tartózkodására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban;

↓ új szöveg

b) a kérelem benyújtásához szükséges valamennyi igazoló dokumentum;

c) a beutazás és a tartózkodás feltételei, beleértve az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok jogait, kötelezettségeit és az őket megillető eljárási garanciákat is.

↓ 2011/98/EU (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

1715. cikk

Jelentéstétel

(1) A Bizottság rendszeres időközönként, első alkalommal legkésőbb [...]ig ~~2016. december 25-ig~~ jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelvnek a tagállamokban történő alkalmazására vonatkozóan, és javaslatot tesz az általa szükségesnek ítélt módosításokra.

(2) A tagállamok évente, első alkalommal ~~2014. december 25-ig~~ legkésőbb [ ]-ig megküldik a Bizottságnak – a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló, 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶⁰ összhangban – az azon harmadik országbeli állampolgárok számára vonatkozó (Eurostat) statisztikákat, akik részére a megelőző naptári évben összevont engedélyt állítottak ki. E statisztikáknak egy naptári évet felölelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, a határozat típusa, az ok, az érvényességi idő és az állampolgárság szerinti bontásban, és a referencia-időszak végét követő hat hónapon belül továbbítani kell őket.

⁶⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

1816. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikk c) pontjának, a 3. cikk (2) bekezdésének, a 4. cikk (1) és (3) bekezdésének, az 5. cikk (2) bekezdése második albekezdésének, a 7. cikk (1) bekezdésének, a 9. cikknek, a 11. cikk (2)–(4) bekezdésének, a 12. cikk (1) bekezdése g) pontjának, a 12. cikk (2) bekezdése b) pontja második bekezdésének, a 12. cikk (d) pontja ii. alpontjának, a 13. cikknek, a 14. cikknek és a 16. cikknek ennek az irányelvnek [két évvel a hatálybalépést követően]-ig 2013. december 25-ig megfeleljenek. Az említett intézkedések szövegét E rendelkezések szövegét haladéktalanul azonnal közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. ~~A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.~~ A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell érteni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb ~~rendelkezéseit~~ intézkedéseit , amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fognak el.

19. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. melléklet A. részében felsorolt 2011/98/EU irányelv [az ezen irányelv 18. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében megállapított dátumot követő nap]-ával/-ével hatályát veszti, az I. melléklet B. részében említett irányelvnek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

2017. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikket, a 2. cikk a) és b) pontját, a 2. cikk d) és e) pontját, a 3. cikk (1) bekezdését, a 3. cikk (2) bekezdésének a), b), f) és h)–k) pontját, a 3. cikk (3) és (4) bekezdését, a 4. cikk (2) és (4) bekezdését, az 5. cikk (1), (3) és (4) bekezdését, a 6. cikket, a 7. cikk (2) bekezdését, a 8. cikket, a 10. cikket, a 11. cikk (1) bekezdését, a 12. cikk (1) bekezdésének a)–f) és h) pontját, valamint (2) bekezdésének a), c) pontját és d) pontjának i. alpontját, (3) és (4) bekezdését, valamint a 15. cikket [a 18. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott időpontot követő nap]-tól/-től kell alkalmazni.

~~2148~~ cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*